

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 3^ο Τεύχος Αρ.7 – Φεβρουάριος 2010

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

† Π. Ιουστίνος Πόποβιτς † Κύριε Ελέησον

† Άγιος Θεόδωρος ο Τήρων

† Το θαύμα το κολλύβων † Νουθεσίες π.Ιουστίνου

† Νηστεία – Εγκράτεια – Δίαιτα (π.Ιωσήφ Βατοπεδινός)

† Μεγάλη Σαρακοστή

π. Ιουστίνος Πόποβιτς. Ένας μεγάλος θεολόγος και φιλόσοφος

Ο π. Ιουστίνος γεννήθηκε στην πόλη Βράνιε της Ν. Σερβίας στις 25.3.1884 και αναπαύθηκε οσιακά στις 25.3.1979 στη μονή Τσέλιε. Η Ευαγγελίστρια Θεοτόκος τον συνόδευε από τη γέννησή του έως την κοίμησή του. Σπούδασε θεολογία στη Σερβία, τη Ρωσία, την Αγγλία και την Ελλάδα. Από το 1935 υπήρξε πανεπιστημιακός διδάσκαλος στη Θεολογική Σχολή τού Βελιγραδίου. Το 1945 τό κομμουνιστικό καθεστώς τον ανάγκασε σέ παραίτηση. Αποσύρθηκε στη μονή τών Αγίων Αρχαγγέλων τού Τσέλιε, γιά ν' αφοσιωθεί στη μελέτη, τη συγγραφή, τη διδαχή καί τήν προσευχή.

Τό συγγραφικό του έργο είναι μεγάλο, πολύτιμο, αξιόλογο καί σημαντικό. Ασχολήθηκε μέ τή Δογματική, τήν ερμηνεία τής Καινής Διαθήκης, τόν Συναξαριστή, τήν Πατρολογία καί άλλα. Πολλά από τά βιβλία του μεταφράστηκαν σέ ξένες γλώσσες καί στά ελληνικά. Τό έργο του έλαβε πολλές θετικές κριτικές. Θεωρείται καί είναι ένας από τούς μεγαλύτερους θεολόγους τού εικοστού αιώνας. Δέν ήταν ένας θεολόγος τής έδρας καί τού γραφείου αλλά τής εμπειρίας, τών βιωμάτων, τής ασκήσεως, τής νήψεως καί τής θερμουργού προσευχής. Είναι η μυστική συνείδηση τής Σερβικής Εκκλησίας μέ αξιόλογους μαθητές.

Ο ιδιότυπος λόγος του είναι χαρακτηριστικός, χαριτωμένος, αγιοπνευματικός, θεοφώτιστος καί θεοχαρίτωτος. Λέγει: «Ο σκοπός τού θεοειδούς όντος πού λέγεται άνθρωπος είναι

ένας: νά γίνει σταδιακά τέλειος, όπως ο Θεός Πατήρ, νά γίνει Θεός κατά χάριν, νά επιτύχη τή θέωση, τή θεοποίηση, τή Χριστοποίηση, τήν Τριαδοποίηση». Συνεχίζει: «Δίχως θεάνθρωπο καί έξω από τόν θεάνθρωπο, ο άνθρωπος πάντα –συνειδητά ή όχι– μεταλλάσσεται σέ υπάνθρωπο, σέ ομοίωμα ανθρώπου, σέ υπεράνθρωπο, σέ διαβολάνθρωπο. Απόδειξη καί αποδείξεις γιά τούτο, όλη η ιστορία τού ανθρώπινου γένους».

Αγάπησε ιδιαίτερα τούς μεγάλους Έλληνες Πατέρες καί πίο πολύ τούς άγιους Τρεις

Ιεράρχες. Ερεύνησε καλά τήν αρχαιοελληνική σοφία, τήν ευρωπαϊκή καί σλαβική φιλοσοφία, τόν συγκίνησε ο Ντοστογιέφσκυ, καί απέκτησε πολύπλευρες γνώσεις, πού τού δημιούργησαν μία πεπαιδευμένη προσωπικότητα. Ασχολήθηκε επισταμένα μέ τά αιώνια προβλήματα τού ανθρώπου, τ' απύθμενα βάθη τής ανθρώπινης ψυχής. Αγάπησε υπερβολικά τόν Χριστό καί τόν συνάνθρωπο. Ήταν πρός

όλους όλο αγάπη, από τόν πίο μικρό ως τόν πίο μεγάλο.

Ζώντας τήν τραγωδία τού Α' Παγκοσμίου Πολέμου, τόν θάνατο δικών του ανθρώπων, τή στέρηση, τίς κακουχίες, δίνεται ολοκληρωτικά στήν αληθινή φιλοσοφία, τή ζωντανή σχέση του μέ τόν Θεό, γίνεται μοναχός, παρά τίς αντιδράσεις τών καλών γονέων του. Αγάπησε τούς Σέρβους, τούς Ρώσους καί τούς Έλληνες. Μέ μεγάλη αγάπη πάντοτε μιλούσε γιά τήν οικουμενικότητα τής Ορθοδοξίας, τή Ρωμιοσύνη, τό Βυζάντιο. Θεωρούσε αμαρτωλό τόν ορθολογισμό κι αίρεση τόν οικουμενισμό. Ήταν ενάντιος στόν δυτικό ανθρωπισμό καί υπέρ τού ανατολικού θεανθρωπισμού.

Είναι πολύ μικρός ο χώρος, γιά νά χωρέσει έναν τόσο μεγάλο άνδρα. Η Σερβική Εκκλησία δίκαια καί δικαιολογημένα ετοιμάζει τήν αγιοκατάταξή του. Ένας ακόμη όσο σοφός ενάρτεος καί όσο ενάρτεος σοφός...

Γέρ. Μωϋσέως Αγιορείτου

Πηγή: Περιοδικό «Λυδία», τχ. Σεπτεμβρίου

Κύριε ἐλέησον!

Χορταράκι ἐλέησον! Πουλάκι ἐλέησον!

Τὰ πάντα μέσα μου καί γύρω μου: καί τὰ μικρά καί τὰ μεγάλα, τὰ περασμένα καί τὰ ἄπειρα, καί τὰ ἀπλά καί τὰ αἰνιγματώδη, καί τὰ σκοτεινά καί τὰ φωτεινά, καί τὸ ὄρατό καί τὸ ἀόρατο, καί τὸ θνητό καί τὸ ἀθάνατο, καί τὸ καλὸ καί τὸ κακό, τὸ πᾶν καί τὰ πάντα σ' ὅλους τους κόσμους πού γνωρίζω καί αἰσθάνομαι, μὲ ὑποκινοῦν σὲ κραυγαλέα προσευχή:

Κύριε, ὦ Κύριε! Ὑπάρχει στοὺς κόσμους Σου ἀπάντησε στὰ ἐρωτήματά μου; Ἡ μήπως ἐγὼ δὲν εἶμαι σὲ θέση νὰ τὰ ἀκούσω ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμο, πού ὅλο καί περισσότερο ἀπομακρύνεται, ἀπὸ ἐμένα;

Ἄν πάρω τὴ νύχτα γιά γλώσσα μου Ἐσὺ δὲν μὲ ἀκοῦς, ἂν πάρω τὴν ἡμέρα γιά αὐτί μου ἐγὼ δὲν Σὲ ἀκούω.

Ὡ πῶς νὰ Σὲ ἀκούσω; ὦ πῶς νὰ μὲ ἀκούσεις; Ἐσὺ πού εἶσαι πανταχοῦ παρὼν δὲν εἶσαι παρὼν μέσα μου λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν μου γι' αὐτὸ δὲ Σὲ ἀκούω, γι' αὐτό, δὲ Σὲ βλέπω, γι' αὐτὸ δὲ Σὲ καταλαβαίνω.

Ὡ Πανελεῆμον κατέβα, εἰσελθε στὴν καρδιά μου, στὴν ψυχὴ μου, στὸ σῶμα μου, (εἶναι φωλιὰ φιδιῶν, εἶναι κόλαση). Ἐσὺ ὅμως καί στὴν κόλαση κατέβηκες καί πάλι Θεὸς ἔμεινες. Κατέβα στὴν κόλασή μου γιατί θὰ τὴν μεταβάλεις σὲ Παράδεισο. Γιατί ὅπου εἶσαι Σὺ, ἐκεῖ ἤδη ὑπάρχει Παράδεισος, βρίσκεται ὁ Παράδεισος, ὁ δὲ ἄνθρωπος μαζί Σου εἶναι ἤδη ἄγγελος.

Ὡ πές μου τὸν ἑαυτό Σου Κύριε ἀνείπωτε καί ἀκατάληπτε.

Ὅλη ἡ θλιμμένη φύση τείνει καί πηδᾷ πρὸς Ἐσὲ μὲ τὴ γοερὴ κραυγὴ καί βαθειὰ ἱκεσία: Κύριε ἐλέησον!...

Οἱ πόνοι μας συνοψίζουν ὅλες τὶς ἀνθρώπινες λέξεις σὲ μία προσευχή καί σὲ μία κραυγή:
Στραμμένοι πρὸς Ἐσὲ βρίσκουμε ξεχειλισμένο σ' ὅλο τὸ εἶναι μας, μόνο ἓνα στεναγμό:
Κύριε ἐλέησον!...

Θὰ θέλαμε νὰ Σοῦ ποῦμε τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ χύνονται τὰ δάκρυά μας καί Σοῦ λέμε ὅλη τὴν ψυχὴ μας μέσα σ' αὐτὰ τὰ δυὸ λόγια: Κύριε ἐλέησον!...

Τὸ κάθε κτίσμα ἔχει τὴν καρδιά του. Καί ἡ καρδιά εἶναι μὲ τοῦτο καρδιά, γιατί ἀναστενάζει καί τείνει πρὸς Ἐσέ. Κύριε ἐλέησον!...

Σ' αὐτὸ τὸ λυπημένο κόσμο ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει μεγαλύτερη ἀνάγκη ἀπὸ τὸ νὰ ἐλεηθεῖ πρῶτιστα ἀπὸ Σένα. Κύριε ἐλέησον!...

Καί μαζί μὲ Σένα καί πίσω ἀπὸ Σένα νὰ τὸν ἐλεήσουν ὅλα τὰ ὄντα καί ὅλη ἡ κτίσις: Κύριε ἐλέησον!... Μητέρα ἐλέησον!!! Φίλε ἐλέησον!!! Χορταράκι ἐλέησον!... Πουλάκι ἐλέησον!...

Ὅλα τὰ ὄντα σ' ὅλους τους κόσμους: Ἐλεῆστε!!! Ἐλεῆστε!!! Ἐλεῆστε!!!

π. Ιουστίνος Πόποβιτς

ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΤΗΡΩΝ

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Τήρων ή Θεόδωρος Αμασείας είναι άγιος της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Έδρασε στα χρόνια των αυτοκρατόρων Μαξιμιανού και Μαξιμίνου Β' (286-305μ.Χ και 307- 313μ.Χ.) και ονομάστηκε Τήρων λόγω της ένταξής του στο σώμα των νεοσυλλέκτων της Ρωμαϊκής λεγεώνας (τιρο στα λατινικά σημαίνει νεοσύλλεκτος). Η μνήμη του εορτάζεται στις 17 Φεβρουαρίου.

Δεν γνωρίζουμε πολλά για τα νεανικά χρόνια του Αγίου. Γνωρίζουμε ότι γεννήθηκε στην Αμάσεια, πόλη κτισμένη κοντά στον Ίρι ποταμό της προς Πόντου Καππαδοκίας. Ιδιαίτερη πατρίδα του ήταν το χωριό Χουμιάλα. Την εποχή που ο Διοκλητιανός επιχειρούσε με έδρα τη Νικομήδεια την αναδιοργάνωση του κράτους διενήργησε διωγμούς με αποτέλεσμα πολλοί Χριστιανοί να εγκαταλείπουν την περιοχή της Αμάσειας, να γίνονται κρυπτοχριστιανοί, να πιστεύουν στα είδωλα ή αν δεν μεταστρέφονταν να βασανίζονται ένεκα της πίστεως τους. Αλλά και ο Δικίνιος παρότι αρχικά τήρησε το σύμφωνο της

Ανεξιθρησκείας εν συνεχεία άρχισε διωγμούς κατά των Χριστιανών. Έτσι ο Θεόδωρος, διαμόρφωσε την άποψη, πως ο Χριστιανός έπρεπε να δίνει τη ζωή του για την πίστη του και να μην τη κρύβει.

Τους λόγους που οδήγησαν τον Θεόδωρο να καταταγεί στο στρατό δεν τους

γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε όμως πως σύντομα ξεχώρισε στη λεγεώνα για την ανδρεία του. Αφορμή να γίνει γνωστός για τη ανδρεία του στάθηκε η βοήθεια που έδωσε σε κάποια πλούσια γυναίκα και τους κατοίκους μίας περιοχής εξαιτίας ενός γιγάντιου φιδιού το οποίο τους τρομοκρατούσε. Έτσι προσευχόμενος έψαξε το φίδι και όταν το συνάντησε εκτόξευσε εναντίον του ακόντιο, τραυματίζοντας το θανάσιμα.

Την εποχή του Θεοδώρου είχε αρχίσει να εφαρμόζεται το διάταγμα του Διοκλητιανού περί θυσιών στους εθνικούς Θεούς και λατρείας του Αυτοκράτορα. Ο Θεόδωρος ως χριστιανός όμως αρνήθηκε να λάβει μέρος σε αυτές. Ο Βρύγκας ως επικεφαλής του τάγματός του τον κάλεσε σε απολογία και τότε ομολόγησε πως είναι Χριστιανός. Ο Βρύγγας βλέποντας ότι οι

προσπάθειές του να τον μεταπείσει αποτύγχαναν, του έδωσε χρόνο να το ξανασκεφτεί. Ο ίδιος τον χρόνο που είχε τον χρησιμοποίησε για να ενισχύσει τους Χριστιανούς του τάγματος, ώστε να μην αλλαξοπιστήσουν ή φοβηθούν από τα βασανιστήρια που ανέμενε να περάσει, μετά τη δεύτερη ακρόαση. Όμως δεν έμεινε μόνο σε αυτό. Ο ίδιος κατέστρεψε το ξύλινο είδωλο της Θεάς Ρέας που βρισκόταν στο ναό της πόλης. Ο Κρονίδης, ένας υπηρέτης του ναού, είδε το σκηνικό και το διεμήνυσε στον τοπικό άρχοντα Πόπλιο. Ο Θεόδωρος αμέσως κλήθηκε σε απολογία για τη μεγάλη ασέβεια. Ο Θεόδωρος απολογήθηκε πως το έκανε θέλοντας να διαπιστώσει αν όντως η θεά ήταν αληθινή. Αυτό που διαπίστωσε όμως ήταν ότι πρόκειται περί ενός απλού αψύχου πράγματος.

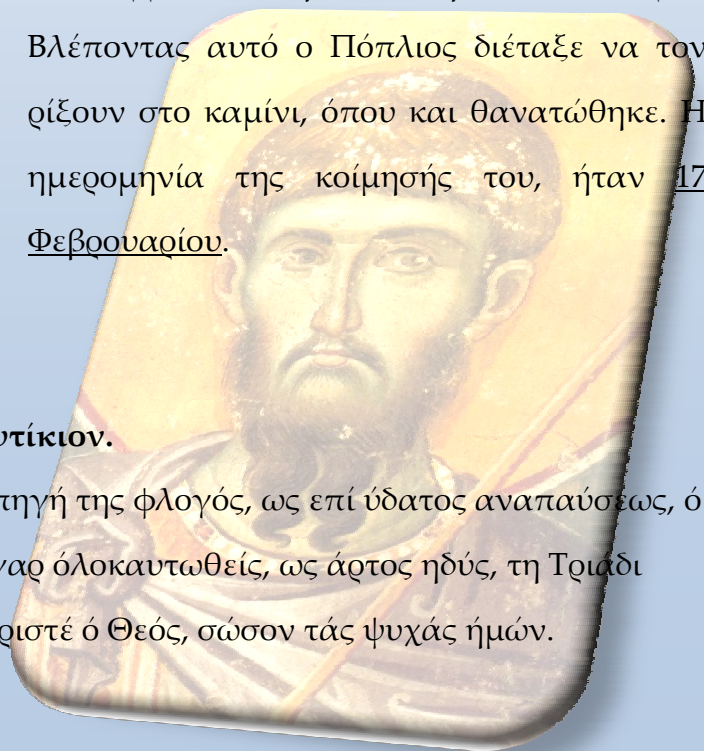
Μετά τα γεγονότα αυτά ο τοπικός άρχοντας αμέσως διέταξε να τον μαστιγώσουν. Τον έφερε πάλι μπροστά του λέγοντας πως αν ασπασθεί τον θεό του όλα θα τελειώσουν. Ο Θεόδωρος άμεσα διεμήνυσε τη σταθερότητα της πίστης του

και πως δεν φοβάται να μαρτυρήσει επειδή δεν είναι δειλός. Έτσι έδωσε εντολή να τον ρίξουν στη φυλακή χωρίς τροφή και νερό. Το βράδυ όμως ο Χριστός εμφανίστηκε μπροστά του δίνοντας του τη δύναμη, ενώ άγγελοι έψαλλαν μέσα από το κελί του, με αποτέλεσμα οι φύλακες να νομίσουν πως φίλοι του Θεοδώρου πήγαν να τον βοηθήσουν να δραπετεύσει.

Ο Πόπλιος τελικώς θέλησε να του ξαναδώσει μια ευκαιρία, όμως ο Θεόδωρος ήταν ανένδοτος. Έτσι διέταξε να τον κρεμάσουν με ανάποδη φορά και να κόψουν τις σάρκες του με κοφτερά σίδερα, ένα ιδιαίτερα γνωστό για την εποχή βασανιστήριο. Η προσπάθεια που κατέβαλαν από το βασανιστήριο απέτυχε. Ο Θεόδωρος δεν έσπασε και αντί αυτού ο παρευρισκόμενος λαός έπαιρνε δύναμη από το θάρρος και την αντοχή του Θεοδώρου. Βλέποντας αυτό ο Πόπλιος διέταξε να τον ρίξουν στο καμίνι, όπου και θανατώθηκε. Η ημερομηνία της κοίμησής του, ήταν 17 Φεβρουαρίου.

Απολυτίκιον.

Μεγάλα τα της πίστεως κατορθώματα! εν τη πηγή της φλογός, ως επί ύδατος αναπαύσεως, ό Άγιος Μάρτυς Θεόδωρος ήγάλλετο· πυρί γαρ όλοκαυτωθείς, ως άρτος ηδύς, τη Τριάδι προσήνεκται. Ταις αυτού ίκεσίαις, Χριστέ ό Θεός, σώσον τάς ψυχάς ήμών.

Το Θαύμα το κολλύβων

Όταν ανέβηκε στον θρόνο ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, πραγματοποίησε μεγάλο διωγμό κατά των χριστιανών. Γνωρίζοντας το τυπικό των χριστιανών για τη νηστεία και θέλοντας να ταλαιπωρήσει ακόμα περισσότερο τους Χριστιανούς κάλεσε τον έπαρχο της

Κωνσταντινούπολης και του είπε να αποσύρει από την πόλη τα τρόφιμα που ήταν νηστίσιμα, υποχρεώνοντας τους χριστιανούς είτε να μη νηστεύσουν, είτε να μείνουν νηστικοί. Έτσι και έγινε. Τότε σύμφωνα με την εκκλησιαστική παράδοση εμφανίστηκε μπροστά στον Ευδόξιο (360-370μ.Χ.), ο Θεόδωρος ο Τήρων και του είπε «σύναξε το ποίμνιο του Χριστού και δώσε εντολή, κανένας

Χριστιανός να μην αγοράσει τίποτα από όσα πουλιούνται διότι όσα πωλούνται στην αγορά είναι μiasμένα αφού με εντολή του βασιλιά έχουν μianθεί από αίμα ειδωλόθυτων ζώων, και αναπλήρωσε τις ελλείψεις αυτών, χορηγώντας κόλλυβα». Έτσι οι κάτοικοι της Πόλης όλη την εβδομάδα έφαγαν κόλλυβα. Από τότε μέχρι και σήμερα εορτάζεται την πρώτη εβδομάδα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής το θαύμα αυτό.

Θεόδωρος Θεοδώρου

Πηγή: Διαδίκτυο – Ιστοσελίδα «Ελληνορθόδοξος»

Το χειρότερο πράγμα για τους ανθρώπους είναι ο θάνατος: το να γίνω λάσπη, να μεταβληθώ σε σκουλήκια, σε πηλό! Αξίζει τάχα να είναι κανείς άνθρωπος; Γιατί να σε αγαπήσω, Θεέ μου, αφού αύριο θα μεταβληθώ σε σκουλήκια και πηλό; Να, όμως, πού ο Κύριος Ιησούς Χριστός σε σώζει από τον θάνατο διά της Αναστάσεως Του, εξασφαλίζει την αιώνιο ζωή για την ψυχή σου και το σώμα, όταν εκείνο θα αναστηθεί λαμπερό και θα ενωθεί με την ψυχή.

Γι' αυτό και ο Κύριος Ιησούς έχει το δικαίωμα να αποκαλείται ο Μόνος Φιλάνθρωπος, ο μόνος από κατασκευής κόσμου μέχρι της Φοβέρας Κρίσεως. Μονάχα εκείνος πού νίκησε τον θάνατο είναι ο Μόνος Φιλάνθρωπος και όλα τα άλλα είναι άπλες φλυαρίες. Και οι κουλτούρες, οι πολιτισμοί, οι επιστήμες και οι τέχνες; - Τί αστεία πράγματα! Μα τί να την κάνω την τεχνολογία και την επιστήμη όταν με μεταβάλουν σε σκουλήκια και λάσπη; Εκείνος είναι ο μόνος φιλάνθρωπος, αυτός πού με ελευθερώνει από την αμαρτία, τον θάνατο και τον διάβολο. Γιατί ο διάβολος είναι ο εφευρέτης της αμαρτίας και μαζί μ' αυτήν και του κακού.

π. Ιουστίνος Πόποβιτς

Επιστολή του Γέροντος Ιωσήφ για τη νηστεία, την εγκράτεια και τη διαίτα

Σεμνοπρεπεστάτη Μ., η Χάρις του Χριστού μας μετά του πνεύματός σου.

Πήρα το γράμμα σου και διάβασα το περιεχόμενο με προσοχή. Αξιέπαινα είναι όχι τα θέματα καθ' εαυτά πού προβάλλετε όσο η καλή σας θέληση και απόφαση για ακριβεστέρα εν Χριστώ ζωή και περί τούτου πάντοτε εύχομαι ατελείωτη προκοπή.

Ο Γέροντας Ιωσήφ ήταν λιτοδίαιτος, συνήθως έτρωγε χόρτα τα οποία τα μάζευε ο ίδιος

Πάντοτε, ευλαβεστάτη, το θέμα της τροφής, ως το αναγκαιότερό μας καθήκον και στοιχείο, όλους απασχολεί και να μην πώ ότι αιχμαλωτίζει χάριν και της ιδιαίτερας χλιδής πού χαρακτηρίζει την δική μας γενεά. Τώρα, ιδίως απότομα, να περικόψουμε ένα από τα κυριότερα είδη φαγητών δεν είναι ούτε επωφελές ούτε αξιέπαινο... με την πρόφαση ότι ίσως μας αιχμαλώτισε πέραν του δέοντος. Και οι Πατέρες αυτό δεν επαινούν ούτε συνιστούν αλλά κατά την γνώμη μου η μεσαία λύση είναι η πιο σωστή. Ποιά; Να μετριάσω με την χρήση, ώστε η υγεία να είναι σταθερή και κανένας ντόρος να μή γίνεται ότι η Μ. δήθεν δεν κρεοφαγεί πού είναι άσκοπος αγώνας τύφου και οϊήσεως. Το ίδιο και με τα γλυκά γιατί και αυτά στο μέτρο της χρείας είναι απαραίτητα για την ομαλότητα και ισορροπία της ζωής.

Άλλωστε η εγκράτεια σαν απαραίτητος κανόνας της ζωής μόνο έτσι εφαρμόζεται και γίνεται μετά η αφορμή της σωφροσύνης και της ομαλότητας στην ζωή. Ολόκληρος ο ψυχοσωματικός τρόπος και όρος της ζωής μας από την συμμετρία αυτήν της γενικής εγκρατείας της διαίτης συνίσταται και όλη η ισορροπία της κατ' άμφω υγείας σώματος και ψυχής από εδώ πηγάζει.

Τότε και ο ταραγμένος ύπνος ισορροπεί και οι κακές σκέψεις και προσβολές χάνονται και η αύξηση του ζήλου και της προθυμίας γεννάται. Έτσι, λοιπόν, να κάμεις χωρίς άλλες υπερβολές και αν κάποτε δεν τα καταφέρεις να μην απογοητευτείς αλλά να αρχίσεις πάλι και πάλι και Χάριτι Χριστού θα κερδίσεις οπωσδήποτε.

Είσθε κοινωνικός άνθρωπος και σε δύσκολους και ανθυγιεινούς καιρούς και δεν μπορείτε να ζείτε με μοναστικά προγράμματα πού και οι ίδιοι οι μοναχοί σήμερα δεν μπορούν να φυλάξουν.

Με πολλές ευχές και στοργή εν Χριστώ

Ταπεινός Γ. Ιωσήφ μοναχός

Μεγάλη Σαρακοστή

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Με την πορεία της Μεγάλης Σαρακοστής, βασικά βιώνουμε την ανάγκη που έχουμε για τον Χριστό. Είναι ένα πνευματικό ταξίδι, που προορισμός του είναι το Άγιο Πάσχα «**η Εορτή Εορτών**». Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να προσπαθήσουμε να ζήσουμε έντονα και στην πράξη την ευλογημένη αυτή περίοδο, γιατί αποκαλύπτει κάτι πολύ σημαντικό για την ζωή του Ορθόδοξου Χριστιανού.

Ακούμε σ' αυτή, μέχρι το Πάσχα, τις Ευαγγελικές περικοπές να μας μιλούν για ταπείνωση, αγάπη, μετάνοια, κ.ά. Βλέπουμε να τονίζεται πολύ έντονα η μετάνοια (Παραβολή Ασώτου, Οσία Μαρία η Αιγυπτία κ.ά), και η σημασία της στη ζωή του Χριστιανού.

Μας προσφέρεται η συνταγή ώστε με το φάρμακο της μετάνοιας ξαναγυρίσουμε στην υγιή πνευματική κατάσταση και να εκπληρωθεί σε μας η υπέροχη υπόσχεση που μας δίνεται κάθε χρόνο το Πάσχα: «...και τοις εν τοις μνήμασι ζώήν χαρισάμενος». Και ακριβώς αυτή τη στιγμή εμφανίζεται η Μεγάλη Σαρακοστή. Αυτή είναι η «χείρα βοήθειας» που απλώνει σε εμάς η Εκκλησία. Είναι το σχολείο της μετάνοιας που θα μας δώσει δύναμη να δεχτούμε το Πάσχα όχι σαν απλή ευκαιρία να φάμε, να πιούμε και να αναπαυθούμε, αλλά, βασικά, σαν το τέλος του παλαιού μας εαυτού που είναι μέσα μας και σαν είσοδος μας στο νέο, αναγεννημένο μας εαυτό..

Καμιά φορά μεγαλύτερη είναι η προσπάθεια που γίνεται για να προετοιμάζονται τα νηστήσιμα φαγητά ή το πασχαλινό τραπέζι, παρά η νηστεία και τη συμμετοχή στην πνευματική πραγματικότητα του Πάσχα. Αυτό σημαίνει ότι, αν τα έθιμα και οι παραδόσεις μας δε συνδεθούν και πάλι με τη γενική θρησκευτική αντίληψη από την οποία προέρχονται, η Εκκλησία θα παραμένει χωρισμένη από τη ζωή και δεν θα την επηρεάζει καθόλου. Καιρός είναι ν' αρχίσουμε να ενσωματωνόμαστε στην Εκκλησιαστική ζωή.

Το να πάρουμε λοιπόν στα σοβαρά τη Μεγάλη Σαρακοστή σημαίνει ότι θα τη θεωρήσουμε, πρώτα απ' όλα, με την πιο βαθιά της έννοια: μια πνευματική πρόκληση που απαιτεί αντίδραση, απόφαση, πρόγραμμα και συνεχή προσπάθεια.

Καλούμαστε να αγωνιστούμε, σήμερα, που η αμαρτία και τα πάθη θεωρούνται το λογικό, ενώ το παράλογο, είναι ο αγώνας εναντίων τους. Καλούμαστε να δεχθούμε τη χείρα βοήθειας που μας απλώνεται από το Θεό Πατέρα μας και με οδηγό την Εκκλησία και τα μυστήρια της να πορευθούμε το δρόμο της σωτηρίας μας.

Καλή Σαρακοστή και καλή ανάσταση!!!

Πάτερ Γεώργιος Κόρτας

Βιβλιογραφία: π. Αλέξανδρος Σμέμαν «Μεγάλη Τεσσαρακοστή, πορεία προς το Πάσχα»

Μηνιαία Έκδοση Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος
Έτος 3ον - Τεύχος 7^{ον} Φεβρουάριος 2010 «Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης: Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος (Μοναγρούλλι - Λεμεσός) Τηλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος: Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας, Τηλ.: 99134050.

Συνεργάτες Περιοδικού: Θεόδωρος Θεοδώρου

Παραεκκλήσια: (α) Αγίων Αναργύρων (β) Αγίας Παρασκευής

Υλικό Περιοδικού: Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων. Πολλά από αυτά έχουν παρθεί από το διαδίκτυο.

Ιδιαίτερες εύχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό οποίο ανέλαβε τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού

Ιστοσελίδα Ι.Ν.Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος: <http://o-tiron.blogspot.com/>